

men nu i Aar, da han atter taler om Valg, da han gentager dette: Jeg er slet ikke lykkelig her! — da forstaar man det udmærket godt. Nu siger han, at han vil ikke blive siddende og gennemføre Forslag, som de Radikale skriver. Man forstaar det, thi med hvilke Følelser maa ikke en Afrustningsforkæmper se sit ægtfødte Barn af Verdensfredens Kongstanke ombyttet med en radikal Skifting med saa fæle Horn i Panden som Undervandsbaade og Søminer? Det maa oprigtigt talt være mindst lige saa galt som at blive revet i Haaret, og man forstaar Ministeren, naar han siger: Jeg er slet ikke lykkelig her! Men det ærede Medlem Hr. P. Munch siger: Bliv siddende! Statsministeren siger: Bliv siddende! og de ærede Medlemmer Hr. Rode og Zahle, der straks var lidt pikerede over disse Griller, synes nu at være faldet til Ro. Derfor vil Stykket formodentlig ende, ligesom det ender paa det kongelige Teater, med, at Skiftingen bæres i højtideligt Optog — det virker paa Teatret en lille Smule latterligt, for alle ved, at det er en død Dukke — bæres højtideligt over til Landstinget. Meddelelse om Bisættelsen vil senere udgaa!

Men der er jo ogsaa andre Ting, der knytter de to Partier sammen. Hvad siger ikke Signes Habarth i den gamle Rimkrønike:

Aldrig briste, skønt de brage,
Rosenbaand fra Ungdoms Dage.

Ja, sikkert er der Baand, som binder disse to Partier sammen, og sikkert er det „Rosenbaand“; i hvert Fald er der aabenbart Torne paa. Og „brage“, det gør disse Baand ogsaa, saa for saa vidt passer jo Verset godt nok. At disse Baand aldrig skulde „briste“, tillader jeg mig dog at tvivle paa, men lidt endnu holder de vel. De holder, saa længe det radikale Parti mener at kunne se sin Regning ved, som det siges saa smukt i „Politiken“ i Gaar, at „støtte uden at styrke“, saa længe det radikale Parti kan drive sit Dobbeltspil med at støtte Regeringen samtidig med, at den angriber den og overfor Vælgerne fralægger sig Ansaret for det meste af, hvad der sker. Hvorledes denne Politik kan karakteriseres i et enkelt Ord, overlader jeg til mine ærede Tilhørere at gætte. Det, der i øvrigt er mere interessant, er de stadig gentagne Prøver paa Etableringen af en Bro, paa Knytningen af de, skal vi sige, „Rosenbaand“, der fra gammel Tid var mellem Venstre og de Radikale. Det er overmaade underholdende at se de skiftende Opstillinger, Grupperinger, Vink og Afvisninger,

Finter og Parader. Eet er klart, at hver af de to Hjørde inderlig gerne optog i sig Faarene — dette være sagt i pickwickiansk Betydning af Ordet —, Faarene fra den anden Hjord. Det, det kniber med, er Bukkene. Stemningen kan maaske gengives ved en let Omskrivning af Karl den Tiende Gustavs Ord til den slagne General Stenbock: Har Fanden taget Faarene, kunde han gerne tage Bukken med — omskrevet: Gid Fanden havde Bukkene, Faarene skal jeg nok ordne.

Det konservative Folkeparti staar under alle disse mange mere eller mindre behændige Manøvrer paa sit vante Stade. Nu som før er vi bestemte Modstandere af Social-Radikalismen, og nu som før er det vort Partis Opgave at virke efter Evne til, at der her i Landet føres en national værdig Politik, en finansiell og økonomisk forsvarlig Politik, og den, der ønsker at medvirke til en saadan Politik, ved altid, hvor det konservative Parti er at finde.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde affholdes i Morgen, Fredag den 16. Oktober, Kl. 1 med Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁰.

10de Møde.

Fredag den 16. Oktober Kl. 1.

Formanden: I Skrivelse af 14. ds. meddeler Formanden for det af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 45 nedsatte Fællesudvalg til Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv, at Fællesudvalget til Medlemmer af det udenrigspolitiske Nævn og til Suppleanter for disse har valgt: